

Forfatter: Skjoldborg, Johan

Titel: Udrag fra Præsten i Løgum (2)

Citation: Skjoldborg, Johan: "Præsten i Løgum. Fortælling", i Skjoldborg, Johan: *Præsten i Løgum. Fortælling*, 1921-22., s. 45. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-skjold_07-shoot-idm140440395960432/facsimile.pdf (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: Præsten i Løgum. Fortælling

Paa een Gang blev hans Øjne klare og rolige. Han tog begge hendes Hænder. „Karen,“ sagde han, „jeg har i sin Tid, saa godt jeg formaaede, beraadt mig med Gud og min Samvittighed om den Sag, og jeg siger dig, Karen, og det er da godt, jeg er sikker paa een Ting, at hvis jeg nu stod i den samme Situation, jeg valgte paa samme Maade.“

Hun holdt sig rank, men Duggen over hendes Øjne samlede sig til Taareperler.

„Naar jeg i den sidste Tid har faaet Uro i Sindet, saa er det af andre Grunde.“

„Jeg kender dine hemmelige Tanker, Jørgen,“ sagde hun blødt.

„Ja, hvis jeg skal tvivle om, at det er Alvor, saa kan jeg tvivle om alt, — om alt, siger jeg dig,“ tilføjede han heftigt.

„Nej, Jørgen,“ Fru Karen talte fast og sikkert, „nej, der er i hvert Fald eet, som du aldrig kan tvivle om, og det er, at jeg er din. Din Drøm er min Drøm, din Sorg er min Sorg, og din Glæde er min Glæde — til Døden.“

Da løftedes hans Bryst ved Kærlighedens Magt. „Aa, Karen, hvor du er stærk, fordi du er tro.“

„Men vi maa tale sammen engang imellem om det, der er vigtigt, det maa vi, Jørgen, tale aabent til hinanden om, hvad vi tænker.“

Else aabnede Døren og spurgte, om de ikke snart skulde spise.